

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710200837
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8710200837.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Credium Slovakia, a.s, so sídlom Bratislava 852 86, Einsteinova 21, IČO: 35 845 490, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Bratislava 851 01, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Y. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. L. XXX XX, M. XXX, štátny občan SR, o zaplatenie 1.409,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10C/102/2010-75 zo dňa 10.10.2011, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, náhradu trov v sume 84,50 eur z titulu náhrady za zaplatený súdny poplatok a v sume 761,45 eur z titulu náhrady trov právneho zastúpenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,85 eur do 3 dní od právoplatnosti tohoto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.409,15 eur spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 30.4.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 720,48 eur, z toho sumu 635,98 eur na bankový účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, IČO: 36613843, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu o uplatnené príslušenstvo zamietol.

Výrok o trovách konania súd zdôvodnil odkazom na § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca bol o žalovanú istinu v celom rozsahu úspešný a jeho neúspech bol len v časti príslušenstva k žalovanej istine, pričom toto príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 84,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 635,98 eur. Táto pozostávala z odmeny za 4 úkony právnej služby vymenovaných v odôvodnení po 71,37 eur za úkon, z režijného paušálu uvedeného v odôvodnení, z 20 % DPH v sume 62,94 eur. Ďalej súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu uplatnenú náhradu cestovného za účasť na pojednávaniach súdu v dňoch 16.9.2011 a 10.10.2011 z Košíc do Popradu a späť, ale len vo výške cestovného rýchlikom, čo je 4 x po 5,30 eur a spolu to činí sumu 21,20 eur cestovného

rýchlikom. Taktiež priznal náhradu na stratu času na uvedené dve pojednávania po 8 polhodín za každý deň, spolu 16 polhodín po 12,35 eur, čo je suma 197,60 eur, k tomu 20 % DPH činí 39,52 eur. Pokiaľ si právny zástupca žalobcu uplatnil náhradu cestovných výdavkov za

použitie motorového auta z Košíc do Popradu a späť na obe pojednávania, vzhľadom na

vhodný termín začiatku pojednávania a dostupnú dopravu a primeranú vzdialenosť z Košíc do Popradu a späť, súd uvážil, že z hľadiska hospodárnosti mohol právny žalobcu využiť verejný hromadný prostriedok (rýchlik), ktorý je v prijateľnejšej cenovej relácii, než náklady na použitie osobného auta.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Napadol ním len výrok o náhrade trov konania, ktorý navrhol zmeniť v súlade s podaným návrhom. Ako dôvod uviedol, že použitie osobného motorového vozidla právnym zástupcom žalobcu odôvodňuje úsporou nákladov na cestu žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávania, nevhodnosťou grafikonu hromadnej dopravy a tiež (a najmä) úsporou náhrady za stratu času. S ohľadom na hospodárnosť konania sa pojednávania nezúčastnil advokát z Advokátskej kancelárie v sídle spoločnosti TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ktoré sa nachádza v Bratislave, ale právny zástupca žalobcu požiadal o spoluprácu zmluvnú advokátsku kanceláriu so sídlom v Košiciach. Čo sa týka časového hľadiska, využitie verejného hromadného prostriedku zaberie právnemu zástupcovi viac času ako preprava motorovým vozidlom. V dôsledku toho by sa zvýšili náklady právneho zastúpenia v súvislosti s náhradou za stratu času, ktorá predstavuje 12,35 eur bez DPH za každú aj začatú polhodinu.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol odvolaniu nevyhovieť. Ako dôvod uviedol, že súd priznal žalobcovi náhradu za stratu času, pričom žalovaný v odvolaní uvádza, že by mal nárok na tieto náklady, ak by nepoužil motorové vozidlo. Dôvody podaného odvolania označil za výsmech voči jeho osobe, ako aj voči súdu. Košice a Poprad sú nadštandardne grafikonicky prepojené hromadnou dopravou, čím je spojená úspora náhrady trov konania. Celé odvolanie je neopodstatnené a mierené za jediným cieľom, a to získať až nadštandardnú úhradu nákladov žalobcu. Žalovaný vo veci nepodával námietky, ani sa nebránil žalobe a súhlasil aj s prejednaním veci za jeho neprítomnosti. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov právneho zástupcu vo výške 720,48 eur, čo činí viac ako 50 % z výšky pohľadávky. Je treba prešetriť, kto sa zúčastnil pojednávania zo strany žalobcu, doložiť cestovný príkaz na jazdu, denný záznam o prevádzke motorového vozidla zo dňa 16.9. a 10.10.2011. Zároveň treba zistiť, či žalobca nemal v tom čase iné konania a požadovaná náhrada by v takom prípade bola duplicitná.

Pretože podaným odvolaním nebol dotknutý výrok rozsudku v časti, ktorou bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.409,15 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 30.4.2009 do zaplatenia, ani výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá v prevyšujúcej časti o uplatnené príslušenstvo, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Odvolaním napadnutý výrok o trovách prvostupňového konania nie je rozhodnutím o veci samej a preto bol preskúmaný bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní odvolaním napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom

odvolaní. Výnimku v tomto smere tvoria len vady konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutej časti rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je v konečnom dôsledku opodstatnené.

Predmetom odvolacieho konania je v súčasnosti už len zaujatie stanoviska k názoru prvostupňového súdu, podľa ktorého sú cestovné náklady spojené s použitím vlastného motorového vozidla právneho zástupcu účastníka pri ceste z Košíc do Popradu a späť, neúčelne vynaloženými trovami konania v porovnaní s použitím verejného hromadného dopravného prostriedku - rýchlika.

Žalobca si za použitie vlastného motorového vozidla právneho zástupcu pri ceste na obe pojednávania konané pred Okresným súdom v Poprade uplatnil náhradu cestovného vo výške 150,91 eur, včítane DPH. Prvostupňový súd mu priznal náhradu cestovného len vo výške 21,20 eur plus DPH vo výške 4,24 eur, čiže celkove cestovné vo výške 25,44 eur.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., má účastník, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekročuje ich medze.

Účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou, alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva účastníka na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonaniu dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj na trov právneho zástupcu (advokáta).

Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky, výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy (§ 15 písm. a) Vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška). Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy (zákon číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách), pokiaľ vyhláška neustanovuje inak (§ 16 ods. 4 Vyhlášky).

Zákon o cestovných náhradách číslo 283/2002 Z. z. vo svojom ustanovení § 1 ods. 2 písm. a) stanovuje, že sa ním upravuje aj poskytovanie náhrad osobám, o ktorých to

ustanovuje osobitný predpis, teda aj vyhláška číslo 655/2004 Z. z. Ustanovenie § 7 Zákona o cestovných náhradách obsahuje podmienky, za splnenia ktorých vzniká nárok na zaplatenie

sumy základnej náhrady pre použité osobné motorové vozidlo a sumy náhrady za spotrebované pohonné hmoty.

Vychádzajúc z doterajšej súdnej praxe podporovanej aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, nie je podľa názoru odvolacieho súdu daný dôvod nepriznať žalobcovi náhradu

cestovného za použitie vlastného motorového vozidla právneho zástupcu v súlade so zákonom číslo 283/2002 Z. z..

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 21/2009 zo dňa 9.11.2010, podľa ktorého v prípade náhrad cestovného sa ich účelnosťou rozumie najmä voľba vhodného dopravného prostriedku s ohľadom na sídlo advokátskej kancelárie a miesto procesného úkonu, napr. pojednávania súdu, jeho dostupnosťou z hľadiska vlakovej alebo autobusovej dopravy ako lacnejších foriem cestovania. Súčasne však treba brať do úvahy i výšku náhrady za stratu času, ktorá môže byť pri použití relatívne nákladnejšia od dopravného prostriedku, napr. osobného automobilu oproti dopravnému prostriedku verejnej dopravy a v konečnom dôsledku efektívnejšia, než u iného menej nákladného spôsobu dopravy.

Podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky patrí advokátovi náhrada za stratu času za každú aj začatú polhodinu za čas strávený cestou zo sídla advokáta do miesta vykonávania úkonu právnej služby.

Pokiaľ právny zástupca, ktorý je advokátom, použije pri ceste na súdne pojednávanie v inom mieste, než v ktorom má sídlo svojej kancelárie, vlastné motorové vozidlo, počíta sa v tejto súvislosti strata času počnúc od času odchodu zo sídla kancelárie až do príchodu do sídla príslušného súdu, pričom taká istá strata času sa počíta aj pri spiatocnej ceste. Pokiaľ však ten istý právny zástupca by použil na

cestu do sídla súdu hromadný verejný dopravný prostriedok, stratu času by tvoril čas od jeho odchodu zo sídla kancelárie na železničnú stanicu, cesta vlakom a cesta zo železničnej stanice v sídle súdu do samotného sídla súdu a jej násobok pri ceste naspäť. Podľa internetovej informácie u Železníc Slovenskej republiky, trvá cesta z Košíc do Popradu rýchlíkom 1hod. a 15 minút, t. j. 3 začaté polhodiny. Pri späťcestnej ceste ide o 6 začatých polhodín. Po pripočítaní ďalšej straty času súvisiacej s cestou zo sídla právneho zástupcu na stanicu, resp. zo stanice do sídla súdu a späť, by celková výška straty času bola porovnateľná so stratou času, za ktorú prvostupňový súd priznal náhradu v preskúmvanej veci, t. j. za 8 začatých polhodín pri každom pojednávaní.

Po zohľadnení, že právny zástupca žalobcu sa riadne dostavil na nariadené pojednávania súdu a z jeho konania nevznikli žiadne prieťahy, ani neúčelne realizované úkony súdu, nemožno náklady spojené s cestovným použitím vlastného motorového vozidla považovať za neúčelné.

V súvislosti s masovým používaním osobných motorových vozidiel v podstate pri

väčšine činností vykonávaných súčasným človekom mimo miesta jeho bydliska, či mimo sídla jeho pracoviska, nemožno považovať použitie vlastného motorového vozidla advokátom zastupujúcim účastníka súdneho konania za neúčelné. K výraznému zníženiu týchto nákladov na cestovné došlo tým, že advokátska kancelária zastupujúca žalobcu so sídlom v Bratislave,

uzavrela dohodu o zastupovaní s advokátskou kanceláriou so sídlom v Košiciach.

Právny zástupca žalobcu v tejto súvislosti preukázal cenu zakúpených pohonných hmôt, 1,4 eur/1 liter a predložením kópie technického preukazu priemernú spotrebu vozidla 5,8l/100 km. Ním účtované množstvo prejazdených kilometrov pri ceste z Košíc do Popradu a späť 2 krát 119 km zodpovedá realite. Pri ceste na obe pojednávania sa potom jedná o prejazdených 476 km.

Základná náhrada za použitie vlastného motorového vozidla (amortizácia) podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 238/2002 Z. z. sa rovná sume 0,183 eur/1 km, čomu pri prejazdení 476 km zodpovedá výška 87,11 eur. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty podľa § 7 ods. 4 toho istého zákona sa potom rovná sume 38,65 eur.

V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky, sa výška tohto cestovného zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty (25,15 eur), v dôsledku čoho celková výška cestovného je 150,91 eur.

Vzhľadom k tomu, že prvostupňový súd priznal náhradu cestovného vo výške 25,44 eur včítane DPH, zvyšuje sa výška náhrady trov prvostupňového konania o sumu 125,47 eur na celkovú čiastku 845,95 eur. Z tejto čiastky predstavuje sumu 761,45 eur náhrady trov právneho zastúpenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. zmenil napadnutú časť uznesenia súdu prvého stupňa v takomto rozsahu.

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. Preto mu v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca si uplatnil náhradu týchto trov vo výške 51,74 eur.

Vzhľadom k tomu, že predmetom odvolacieho konania bola výlučne len čiastka 125,47 eur, tvorí len táto suma tarifnú hodnotu veci pre odvolacie konanie v zmysle § 10 ods. 2 Vyhlášky. Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vypočítaná z tejto tarifnej hodnoty veci sa rovná sume 16,60 eur. Táto základná sadzba sa kráti v súlade s § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky na 1, t. j. na sumu 8,30 eur. K tejto náhrade sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, ktorá bola v roku 2011 priznávaná vo výške 7,41 eur. Po zvýšení tejto náhrady o 20 % daň

z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky, t. j. o sumu 3,14 eur, je celková výška trov odvolacieho konania 18,85 eur. Túto náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1, 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci rozhodoval odvolací senát v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 z. č. 747/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.